

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/66/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2115010320
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marián Jarábek
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2015:2115010320.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Mariana Jarábka a sudcov JUDr. Pavla Sládka a JUDr. Kataríny Stanislavskej, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 21. mája 2015, v trestnej veci odsúdeného Y. F., v konaní o jeho žiadosti o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, prejednal sťažnosť, ktorú si odsúdený podal proti uzneseniu Okresného súdu v Trnave sp. zn. 30PP/36/2015 zo dňa 31.03.2015, a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť odsúdeného Y. F., nar. XX.XX.XXXX, sa zamietla.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 66 ods. 1 písm. b) Trestného zákona zamietol žiadosť odsúdeného Y. F. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou vykonáva na základe rozsudku Okresného súdu Pezinok zo dňa 9.12.2011 pod sp. zn. 3T/46/2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave zo dňa 20.3.2012 pod sp. zn. 3To/14/2012, podľa § 199 ods. 1 Trestného zákona v trvaní 7 rokov nepodmiennečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia

Okresný súd svoje zamietavé stanovisko odôvodnil tým, že u odsúdeného neboli splnené podmienky podmiennečného prepustenia v zmysle citovaného ustanovenia § 66 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko od odsúdeného nemožno očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život. Je dôležité poukázať na to, že odsúdený bol už vo výkone trestu odňatia slobody, dokonca bol v minulosti z výkonu trestu odňatia slobody aj podmiennečne prepustený, a odsúdený teda mal možnosť v minulosti preukázať, že výkon trestu odňatia slobody splní svoj účel a viac sa do rozporu so zákonom nedostane, avšak sa dopustil opakovane spáchania skutkov kvalifikovaných ako trestné činy, za ktoré bol právoplatne odsúdený. Vzhľadom na spáchanú trestnú činnosť má za to, že náprava páchatel'a a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmiennečným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov. Bolo prihliadnuté tiež na závažnosť a charakter spáchanej trestnej činnosti a v zmysle odpisu registra trestov na sklony odsúdeného k páchaniu trestnej činnosti (odsúdený bol 5-krát súdne trestaný), kedy vo vzťahu k jeho osobe nemožno jednoznačne vyvodiť záver, že výkon trestu odňatia slobody má na odsúdeného kladný vplyv v tom smere, že na slobode bude viesť riadny život, nakoľko sa jedná o osobu, ktorá opakovane pácha trestnú činnosť. Uvedené potvrdzuje aj resocializačná prognóza odsúdeného, ktorá je podľa hodnotenia rizika sociálneho zlyhania menej priaznivá. Skutočnosť, že si odsúdený počas výkonu trestu odňatia aktívne vytvára podmienky na získavanie disciplinárnych odmien vzhľadom na to, že je vo vynútenom prostredí, kde je obmedzená jeho osobná sloboda, sama osebe nepredstavuje dôvod, na základe ktorého by mal súd rozhodnúť o podmiennečnom prepustení odsúdeného. Zmysel podmiennečného prepustenia totiž nespočíva len v tom, že odsúdený bude za dobré správanie, resp. za vzorné plnenie si pracovných povinností počas výkonu trestu odňatia slobody automaticky prepustený

na slobodu po splnení formálnej podmienky stanovenej zákonom (určenej doby vykonania trestu), bez zreteľa k účelu trestu. Podmienečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody má význam len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti je odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život a viac sa nedostane do rozporu so zákonom. Podmienečné prepustenie má mať na odsúdeného výchovný vplyv a to nielen ten, že iba v skúšobnej dobe po podmienečnom prepustení bude odsúdený viesť riadny život, ale predovšetkým ten, že odsúdenému je daná šanca na riadny život s tým, že sa už trestnej činnosti viac nedopustí, nakoľko rozhodnutím o podmienečnom prepustení súd prezumuje, že výkon trestu odňatia slobody splnil vo vzťahu k osobe odsúdeného svoj účel.

Proti tomuto uzneseniu si ihneď po jeho vyhlásení podal sťažnosť odsúdený, odôvodnenie ktorej do času konania neverejného zasadnutia nadriadenému súdu doručené nebolo.

Podľa § 192 ods.1) Trestného poriadku : Pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť,

b) konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd v Trnave ako nadriadený orgán, na podklade včas a riadne podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výrokovej časti napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré jeho vydaniu predchádzalo, a tak zistil, že sťažnosť nie je dôvodná.

Krajský súd v rámci prieskumnej povinnosti vyplývajúcej mu z citovaného ustanovenia preskúmal postup súdu I. stupňa pri rozhodovaní o žiadosti odsúdeného o podmienečné prepustenie a dospel k záveru, že tento postupoval správne a v súlade so zákonom, keď zistil všetky rozhodné skutočnosti pre svoje rozhodnutie, tieto vyhodnotil individuálne i vo vzájomných súvislostiach podľa § 2 odsek 12 Trestného poriadku a dospel k správne záveru, že odsúdený splnil formálnu podmienku pre podmienečné prepustenie - vykonal požadovanú časť z uloženého trestu, avšak nespĺnil materiálnu podmienku hlavne v tej podobe, že by bolo možné očakávať, že na slobode bude viesť riadny život. Takéto očakávanie je nereálne, pretože odsúdený sa počas pobytu na slobode dopúšťal opakovane trestnej činnosti, pričom v odpise registra trestov má zaznamenaných celkom 5 odsúdení, dokonca bol uznesením Okresného súdu Trnava zo dňa 27.4.2007 pod sp.zn.5Pp38/2007 podmienečne prepustený (skúšobnú dobu mal do 27.4.2011), teda v ďalšej trestnej činnosti pokračoval ďalej a trestnú činnosť, pre ktorú je vo výkone trestu odňatia slobody spáchal v skúšobnej dobe podmienečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Odsúdený teda v minulosti mal možnosť preukázať, že vie viesť riadny život, avšak počas doby, kedy bol na slobode, prejavoval opakovane sklony k páchaniu trestnej činnosti.

Teda ani krajský súd nenachádza žiadny pozitívny moment v jeho správaní, ktorý by nasvedčoval pozitívnej prognóze v naznačenom smere.

Okresný súd vo svojom uznesení v súlade s ustanovením § 176 ods. 2 Trestného poriadku rozviedol stručne a presvedčivo aj ostatné rozhodné právne skutočnosti a svoje právne úvahy, ktoré ho viedli k zamietnutiu žiadosti odsúdeného.

Krajský súd sa s týmto odôvodnením v napadnutom uznesení v plnej miere stotožňuje a odkazuje na ne. Dodáva iba, že naozaj nie je daný žiadny rozumný dôvod pre pozitívne rozhodnutie o jeho žiadosti, pretože s ohľadom na doterajší život odsúdeného na slobode vyvoláva obavu, že v prípade podmienečného prepustenia na slobodu skôr, bude pokračovať v páchaní trestnej činnosti, než by viedol riadny život, ktorý doteraz nevedol, hoci ho viesť predtým mohol.

Krajský súd teda nezistil žiadne dôvody pre zmenu napadnutého uznesenia, ktoré by boli v prospech odsúdeného, preto jeho sťažnosť zamietol ako nedôvodnú v zmysle § 193 odsek 1 písmeno c) Trestného poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok. (§ 185 ods. 2 Trestného poriadku).